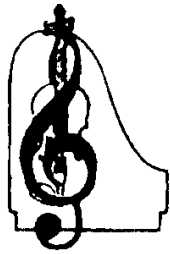

culturele
ANBI

384ste concert

Woensdag 13 december 2017
20.00 uur

LAVINIA MEIJER, HARP
PETER VERDUYN
LUNEL, FLUIT
MIKHAIL ZEMTSOV,
ALTVIOOL
CHRISTIAAN SARIS,
SLAGWERK

Grote Zaal
Deventer
Schouwburg

Onze concerten worden mede mogelijk
gemaakt door een bijdrage van de
Gemeente Deventer in het kader
van een 'Kleintje Cultuur'

PROGRAMMA

Jacob ter Veldhuis (1951)
Saudade, harp solo (2013)
(gecomponeerd voor Lavinia Meijer)

Toru Takemitsu (1930–1996)
Toward the Sea III, altfluit en harp
(1989)

The Night
Moby Dick
Cape Cod

Philip Glass (1937)
Etude nr. 17, harp solo
(oorspr. voor piano; bewerking voor
harp door Lavinia Meijer)

Ellis Ludwig-Leone (1990)
Suite voor fluit en harp (2012)
Simpler Language, harp solo (2017)
(gecomponeerd voor Lavinia Meijer)
wereldpremière

Lavinia Meijer(1983)/Christiaan Saris(1982)
Eigen werk (2017)

PAUZE

Tan Dun (1957)
In Distance, piccolo, harp
en slagwerk (1987)

Claude Debussy (1862-1918)
Beau Soir (1881)
La plus que lente (1910),
versies voor altviool en harp

Sonate voor fluit, altviool en harp (1915)
Pastorale: Lento, dolce rubato
Interlude: Tempo di Minuetto
Final: Allegro moderato ma risoluto

Lavinia Meijer, in 2003 en 2005 als harpiste cum laude afgestudeerd aan de conservatoria in Utrecht en Amsterdam, won vele internationale prijzen. Tournées voerden haar langs beroemde concertzalen waaronder Carnegie Hall in New York. In 2009 ontving zij de Nederlandse Muziek Prijs en in 2012 won zij de Edison Publieksprijs voor haar solo-cd 'Fantasies & Impromptus'. In onze concertserie trad zij in 2011 op met een solorecital en in 2013 samen met Liza Ferschtman en Quirine Viersen.

Peter Verduyn Lunel, solofluitist van het Gelders Orkest, treedt op in meerdere kamermuziekensembles en maakte diverse tournées door Europa en Noord-Amerika. Afwisseling van repertoire en bezetting inspireren hem steeds weer om nieuwe wegen te bewandelen. **Mikhail Zemtsov** is als solist en kamermuzikspeler eveneens een wereldburger. Hij werkte veel samen met gerenommeerde orkesten en musici. Mikhail is lid van het Utrecht String Quartet en vormt samen met zijn vrouw Julia, broer Alexander en dochter Dana het Zemtsov Viola Quartet. **Christiaan Saris** is percussionist, maar ook 'sound-designer', improvisator en performer. Hij werkt samen met diverse ensembles, choreografen en componisten.

Jacob ter Veldhuis, in Amerika en tegenwoordig ook hier bekend als **JacobTV**, groeide op met **klassieke muziek**, maar begon zijn carrière als rockmuzikant. Naast het spelen in verschillende rockformaties, waaronder de band van Herman Brood, studeerde hij van 1971 tot 1976 fluit, hoorn en AMV aan het Prins Claus Conservatorium te Groningen. Van 1973 tot

1980 studeerde hij tevens compositie bij Willem Frederik Bon en elektronische muziek bij Luctor Ponse. In 1980 verwerfde hij de Nederlandse Prijs voor Compositie waarna hij zich fulltime op componeren ging richten. Hij werd hiermee wereldwijd zeer succesvol. *Saudade* is een moeilijk te vertalen Portugees begrip. Het beschrijft de mengeling van gevoelens van verlies, gemis en verlangen naar iets dat niet bestaat.

Toru Takemitsu
Japans componist, was hoofdzakelijk autodidact. Hij werd aanvankelijk sterk beïnvloed door de muziek van Debussy en Messiaen. Later werden de traditio-

nele Japans muziek en de Natuur van belang voor zijn wijze van componeren. Hij werd docent compositie aan Yale University in New Haven en werd wereldwijd uitgenodigd als 'composer-in-residence'. Hij schreef een uitgebreid oeuvre voor orkest, koor, liederen en kamer-muziek. Zijn muziekstijl is vaak ingehouden, wat ook blijkt uit *Toward the Sea III*, waarin de dreiging van de gevaarlijke potvis Moby Dick als het ware onderhuids wordt aangeduid. Cape Cod is een schiereiland in Massachusetts met prachtige stranden en veel toerisme.

'Less is more' deed in de bouwkunst rond 1950 zijn intrede: uiterlijk zo eenvoudig mogelijk, met behoud van maximale functionaliteit, bouwen. Dit 'minimalisme' begon in de jaren zestig in Amerika ook in de muziek. Voorlopers van deze richting waren o.a. Terry

Riley, Steve Reich en, van dezelfde leeftijd, **Philip Glass**. Muziek speelt zich per definitie af 'in de tijd', maar kan je ook proberen die te laten stil staan? Het minimalisme lijkt een opstand tegen de steeds complexer wordende avant-gardistische en seriële muziek uit de eerste helft van de 20e eeuw en werd ook sterk beïnvloed door de Indiase muziek. Samenwerking met allerlei vormen van muziek (jazz, rock en pop) wordt niet geschuwd. Sinds Lavinia zich intensief heeft verdiept in Glass' muziek en 10 van zijn *piano-etudes* heeft bewerkt voor harp hebben zij een bijzondere en voor beiden inspirerende band opgebouwd.

Ellis Ludwig-Leone werd geboren in Rhode Island en groeide op in het landelijke Massachusetts. Zijn muzikale opleiding kreeg hij aan Yale University. Hij is leider en songwriter van de in Brooklyn gevestigde band 'San Fermin' en schreef muziek (vaak een mix van klassiek, pop en rock) voor een groot aantal ensembles w.o. het Alabama Symphony Orchestra en is music

director van een balletgezelschap waarvoor hij al 5 balletten componeerde. Het New York City Ballet gaf in 2015 de première van 'Common Ground' dat hij in opdracht van dit gezelschap had gecomponeerd. Hij heeft grote waardering voor de muziek van Philip Glass en de *Suite voor fluit en harp* vertoont duidelijke invloeden vanuit de Minimal Music. De klanken op de fluit en

de harp klinken op aanwijzingen van de componist alsof ze 'electronisch' worden voortgebracht en dat is een heel bijzondere ervaring.

De in een Chinees dorpje geboren **Tan Dun** heeft zich, nadat zijn muzikale ontwikkeling aanvankelijk onder invloed van de 'Culturele Revolutie' werd onderdrukt, toch snel kunnen ontwikkelen tot een exceptioneel veelzijdig musicus en componist. In 1980 kon hij gaan studeren aan de Columbia University in New York waar hij de invloed onderging van o.a. Philip Glass, John Cage en Steve Reich. Hij componeerde meerdere opera's waarvan er twee in Amsterdam werden uitgevoerd: 'Tea' in 2003 en 'Marco Polo' in 2008, beide geregistreerd door Pierre Audi. Ook schreef hij veel instrumentale werken in alle mogelijke bezettingen en in combinatie met audiovisuele technieken. Hij dirigeerde alle vooraanstaande orkesten ter wereld w.o. het KCO en hij werd gelauwerd met vele prijzen: o.a. Grammy's, Oscar/Academic, America's 'Composer of the Year'.

Tan Dun zegt zelf over *In Distance*: '*I called this piece In Distance because it was a kind of questioning of myself. On the simplest level, there is a wide distance between each of the instruments in register, timbre, and dynamics. Then, even though I used three western instruments, the music is often very far from the way these instruments might usually sound. The piccolo is treated more like the Chinese bamboo flute, the harp is treated like the koto, and the bass drum is made to sound like Indian drums, played only with palms and fingers. A third meaning can be heard in the texture of the music, which is very open with lots of space, as I began to use rests as a kind of musical language. Finally, I explored the distance, even the conflict between atonal writing and folk materials. Written just after I arrived in New York, I began to see myself within the clarity of distance.*'

Debussy componeerde *Beau soir* op een gedicht van Paul Bourget (1852–1935) dat gaat over het geluksgevoel dat wij kunnen ervaren wanneer we in het rode avondlicht van de ondergaande zon kijken naar het stromende water van een rivier; die golven gaan naar zee,.... wij naar het graf.

La plus que lente is een wals gecomponeerd voor piano, die ook kan worden uitgevoerd samen met een melodie-instrument. Het 'plus que lente' (meer dan langzaam) betekent niet dat deze wals erg traag dient te worden gespeeld. Men kan dit beter opvatten als een reactie van Debussy op het 'valse lente' genre, dat in die tijd populair was. Waarschijnlijk drijft Debussy in deze wals een beetje de spot hiermee.

Debussy had vòòr 1915 behalve veel voor piano, slechts enkele kamermuziekwerken gecomponeerd, waarvan het strijkkwartet (1893) en de Synchron (1913) voor fluitsolo de meest bekende zijn. Na 1913 vatte hij het plan op 6 sonates te gaan componeren voor diverse combinaties van instrumenten. In 1915 voltooide hij een sonate voor cello en piano, kort daarna een voor *fluit, altviool en harp* en in 1917 zijn laatste compositie, de vioolsonate.

In een brief dd 11 dec. 1916 schrijft Debussy aan een vriend over zijn *triosonate*: '*il ne m'appartient pas de vous parler de la musique Je le pourrais sans rougir car elle est d'un Debussy que je ne connais plus!.... c'est affreusement mélancolique, et je ne sais pas si on doit en rire ou en pleurer? Peut-être les deux?*'

De muziek balanceert steeds tussen droefenis en opgewektheid, een voortdurende afwisseling tussen mineur en majeur en is 'tegelijktijd van alle tijden en tijdsloos': haar tijd minstens een halve eeuw vooruit, misschien al verwijzend naar het minimalisme, maar in het Minuetto grijpt ze terug naar het elegante menuet uit de 18e eeuw.

Volgende concert:
dinsdag 16 januari 2018
20.00 uur
QUATUOR DANIEL

Marc Danel, viool Vlad Bogdanas, altviool
Gilles Millet, viool Yovan Markovitch, cello

Beethoven op. 18 nr.1

Smetana nr. 2

Tsjaikovski nr. 3

er is geen inleiding

**Programmatietoelichtingen en
recensies vindt u op de website:
www.kamermuziek-deventer.nl**